

XI. СТРАХ

Когато Гита изпищя и извика Хлапич, шумоленето в храсталака изведнъж престана. О! Това беше още по-страшно! Тази тишина, пък и тази тъмнина, никъде нищо не мърда, а въпреки това Хлапич и Гита знаят, че тук в храсталака, съвсем близо до тях, има човек! А не знаят кой е и какво иска!

Само Бундаш дърпа и тегли Хлапич и цял тръпне от възбуда.

А тогава – изведнъж – разклаща се храсталакът, зад Хлапич и Гита изпукват няколко сухи пръчки – и Хлапич и Гита забелязват в тъмнината, че пред тях на пътеката внезапно е излязъл някакъв висок и широк човек. Още миг, и Хлапич и Гита чуват как този човек пали кибритена клечка.

Клечката се запалва...

Който е чел тази книга до това място и който е обикнал Хлапич, той най-добре ще направи, ако засега затвори книгата и до следващия ден не чете по-нататък.